

UKRAJINA NA SNĚHU, ANEB SHĚHOCHOD, I

Ukrajina – země čtyřkolkám a věcem s tím spojeným zaslíbená... Vedle Rumunska jeden z posledních koutů Evropy, kde si můžete bez obav užívat krás přírody na své mašině a zažít při tom nejenom extrémní terén, ale kolikrát i věci jinde nevídané...

Koncem ledna, ve chvíli, kdy u nás nebylo po sněhu ani památky, jsme naložili do dvou dodávek televizní štáb, šest lidí a tři mašiny a vyjeli 1100 kilometrů daleko do zasněžených Karpat. Kluci z televize jeli točit především Arctic Cata TRV na pásech, mi ostatní jsme chtěli omrknout, jak vypadají hory, které známe dobře z léta, pod bílou čepicí. Kromě pásáka jsme k tomu měli k dispozici ještě krátkou sedmistovku stejné značky a dlouhého Blada 550.

Při výletu na Ukrajinu je zážitek už sama cesta tam. Možnosti jsou dvě – buď jedete přes Slovensko, nebo přes Maďarsko. Co mají obě

cesty společné, je nutnost projet hraničním přechodem výspy Evropské unie a s tím spojené zdržování a to zejména na ukrajinské straně, kde většinou tak jako tak platíte celníkům bakšiš... Na celnici se kromě toho, že se tu furt dokolečka papíruje, dozvídáme i jednu moc důležitou věc. Totiž, že čtyřkolka na pásech už není kvadracykel, nýbrž je to sněhochod...

NA HORY

Když už jste na ukrajinské straně, tak máte vyhráno a zbývá jen překonat příšernou cestu po místních silnicích k cíli, v našem

případě to bylo asi 100 kilometrů, které se zdály být nekonečné. O to příjemnější byl dojezd k cíli cesty, kde nás kousek nad městečkem Mizhirya čekal skvěle vybavený horský resort Velikyj vedený a vlastněný sympatickým chlapíkem Viktorom, který nadto umí perfektně česky, protože podniká v obou státech. Pobyt na Ukrajině nemůže začít jinak než vodkou, k tomu se připojilo vynikající jídlo z typického ukrajinského menu a spousta domácích dobrot, které rozhodně v našich supermarketech zatavené do igelitu neseženete. Holky z obsluhy se netváří sice bůhvíjak nadšené, že tu s námi trčí do noci, ale

KVADRACYKEL A LITRY VODKY

zas už víme, že jedna je Oksana a druhá má na cedulce napsáno Hawana – to zní fakt dobře...

Hned ráno skládáme stroje, zahříváme motory a podnikáme první výjezdy do okolí splnit pracovní povinnosti, natočit a vyfotit první záběry. Sněhu je pomálu, byť běžně tu bývá touhle dobou i metr a půl, nevadí, ve vyšších polohách je ho víc než dost.

Před polednem vyrážíme do hor, kde má být nádherně, kromě Viktora s sebou bereme i jeho řidiče Feđu a Michala Michajloviče, který nejen, že má narozeniny a je to moc příjemný společník, ale navíc je to poslanec ukrajinského parlamentu a v širokém okolí velevážená osoba. Jako doprovod nám slouží nezníčitelná Lada Niva 1,7, která veze na kopce mimo čtyřčlenné posádky i pytel dřeva, náčiní na grilování, čtyři lahve vodky a dvě vody... Nepoměru se nelekejte, když zpátky dolů nějakou tu vodu přivezete, tak se nic nestane.

První zastávka na hřebenech cestou na vrchol Apecka znamená i první přípitek na Michalovy narozeniny, bez nejmenších rozpaků nalévají vodu všem, včetně všech, co řídí. Asi za minutu přijde repete a pak ještě další. No to je kultura, tenhle východ...

Po pár záběrech a kochání se majestátem hor pokračujeme. Výjezdy jsou pořád strmější a náročnější až v jednom zůstane Niva stát. Ať Feđa dělá, co může, auto se jenom bezmocně mydlí na místě. Přichází ke slovu pásák a zkusíme ruský džíp vyrvat do kopce. Ale ani dokonalá trakce čtyř pásů nepomáhá, navíc v nezníčitelné Nivě louplo a rozskočil se jí zadní diferák. Auto tak necháváme na místě a další asi kilometr zasněženým terénem pokračujeme jenom na čtyřkolkách, kdy se střídavě vracíme k místu skonu Lady a odvážíme k malé horské

Ricochet

- Offroad Armor -

**PROFESIONÁLNÍ
KRYTY PODVOZKŮ NA ČTYŘKOLKY
MADE IN USA**

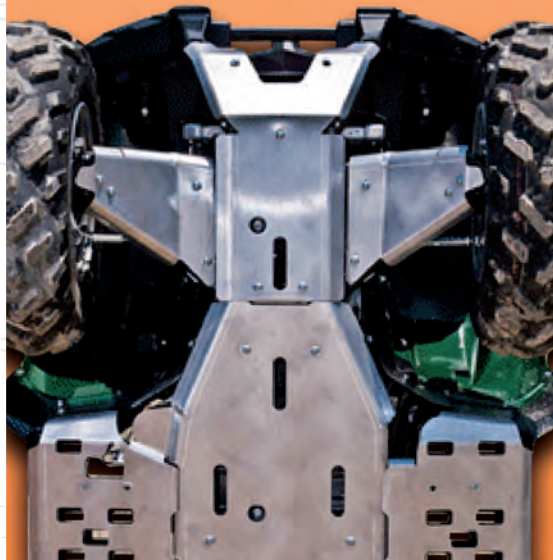
Ricochet - nejprodávanější značka krytů podvozků a ramen užitkových čtyřkolek na světě.

JEDINEČNÁ OCHRANA PŘED

- POŠKOZENÍM OD NÁRAZU
- PADLÝCH KMENŮ
- PÁŘEZŮ, VĚTÍ, ...
- DURALOVÝ PLECH TLOUŠTKY 4 A 5 MM
LETECKÁ KVALITA (NORMA 5052 H-32)
- SADA OBSAHUJE KRYTY RÁMU,
A-RAMEN A INSTALAČNÍ MATERIÁL
- SNADNÁ MONTÁŽ DÍKY PŘESNÉ
ÚYROBĚ A PŘEDURTANÝM OTVORŮM
- OTVORY PRO SNADNOU ÚDRŽBU
BEZ DEMONTÁŽE KRYTU
- ZESÍLENÉ KVALITNÍ SVÁRY
- NÍZKÁ HMOTNOST

skladem na modely:

ArcticCat 400 - 1000
Yamaha Grizzly 550, 660, 700
Suzuki KingQuad 700, 750
Can-Am Renegade, Outlander
Kawasaki BruteForce 750
Polaris XP 850, 550, 700, 800

HLEDÁME NOVÉ PRODEJCE

Autorizovaný dovozce krytů podvozků na čtyřkolkky Ricochet do České a Slovenské republiky

ASP Group
DISTRIBUTING

WWW.ASPGROUP.CZ

adresa: Náměstí 13, Žebrák psč: 26753
tel.: 311577222 email: info@aspgroup.cz

chatce lidí a zásoby.

Feda se ujímá vaření – na venkovním grilu pod altánkem připravuje šašlik s pečenými brambory a mi na čtyřkolkách vyvážíme na vrchol Viktora a Michala, kteří si chtějí horu sjet na lyžích. Sněhu přibývá a i když to do teď prakticky nebylo znát, dostávají se ke slovu pásy. Pár set metrů pod vrcholem zapadá Blade i sedmikilo na kolech, k vrcholu se vydrápal jenom Lukáš se sněhochodem a to ještě ve dvou lidech... Na gumách to po marném boji vzdáváme a jedeme zpět k chatce, kde už nás čeká vynikající maso a neméně kvalitní vodka... Směrem k domovu se vydáváme až pod rouškou tmy a nutno podotknout, že i ve slušně podroušeném stavu. Cesta dolů s nemrznoucí směsí v žilách v temném lese v metru sněhu a několikastupňovém mrazu je fantastická. Lesem se rozléhá staccato z articačích Remusů a tři čtyřkolky pomalu sváží výpravu z kopců do údolí asi o jeden výškový kilometr níž. Jsme zmrzlí, ale po dojezdu k penzionu už střízliví a spokojení z příjemně stráveného dne. Večer doplňujeme opět hladinu.

SAUNA PRO SILNĚ NATURY

Další den je v plánu další výjezd do hor, zbývá natočit další série záběrů. Tentokrát vyrazíme dřív a Feđa místo mrtvé Nivy oprášil letitý pětilitrový Ford Bronco. Tak jako první den, i dnes budí naše výprava dvou čtyřkolek a pásáka velkou pozornost. Dnes pásy nad gumovým obutím nevyhrávají, sněhu není tolik a cestu zvládáme všichni, i Bronco, kterému jenom spadlo zadní okno a tak je vevnitř trochu větrno... Protože zas tolik nemrzlo, není led na bahenních lagunách

UKRAJINA

rozrytých od monštrózních Zilů pevný a tak se místy brodíme i bahnem. Celoroční pásy TJD si s ním bez mrknutí poradí, stejně jako s cestou po asfaltu po silnici.

Poslední, co natáčíme, jsou průjezdy řekou. Ta je tu široká asi sto metrů a hloubka hodně kolísá, musíme si dávat pozor. Tady zas sbírá body sněhochod, protože centimetry výšky navíc mu umožňují i hlubší brodění. Nejzkušenější quader Červík předvádí se svým Bladem, jak správně brodit. Následně pak předvádí, jak si vypustit vodu z variátoru... S Arctic Catem dávám při teplotách kolem nuly přejezdy řekou, až se mi voda převaluje ke kapličce a modlím se, ať mi to necákne do sání. Nestalo se, sedmikilo je snad vodník.

Na podvečer máme ještě jeden plán – saunu. Michal má na své usedlosti, mimochodem stejně jako Viktorův resort, jde o parádně zpracované sruby se vším komfortem, saunu

o velikosti běžného rodinného domku českých rozměrů... Je to nádherná práce se dřevem a navíc do domečku vede náhon z potoka a vodopádem ve spodním patře padá do studeného dřevěného bazénku. Hned po příchodu se shodujeme, že tohle dneska nedáváme a prostě saunu vynecháváme, nějak se už vymluvíme. Skálopevné rozhodnutí změnily už dva panáky vodky... Byly to nepopsatelné zážitky – Ukrajinci ví, jak žít.

Po sauně přichází opět Fedovo kuchařské umění a opět tradičně větší než malé množství vodky. Ukrajinci taky umí pít... Večer zakončujeme volnou zábavou u Viktora. Přichází zjištění, že Hawana, je vlastně Nataša a upozornění na to, že neumím azbucky. Další den ráno jsme se slzou v oku opustili Viktorův fantastický horský svět a vydali se k domovu, kde mezitím napadalo asi dvacet centimetrů sněhu...

Text: Dan Pejzl
Foto: Dan Pejzl